Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-253
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. M.C.M. van Dijk, mr. dr. drs. R. Knopper, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 10 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 20 maart 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Na inwerkingtreding van de AVG heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument in verband met fraude opgenomen in enerzijds de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister en anderzijds het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Consument vordert primair verwijdering van zijn persoonsgegevens uit deze registers en subsidiair verkorting van de duur van de registraties. Daarnaast vordert Consument herstel van de bancaire relatie. De Commissie is van oordeel dat de Bank heeft voldaan aan de opnamecriteria voor registratie in de interne en externe registers en wijst de vorderingen van Consument af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het aanvullende stuk van Consument van 31 oktober 2019;
- het verweerschrift van de Bank;
- de aanvullende stukken van de Bank van 24 en 30 januari 2020 (na de hoorzitting overgelegd).

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 24 januari 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield een betaalrekening (hierna: de Betaalrekening) aan bij de Bank. Aan de Betaalrekening waren twee betaalpassen (hierna afzonderlijk: Betaalpas 1 en Betaalpas 2) met bijbehorende pincodes gekoppeld.

2.2 Tussen 13 juni 2019 en 21 juni 2019 is de limiet op de Betaalrekening met Betaalpas 1 enkele keren verhoogd naar uiteindelijk € 10.000,-.

2.3 Op 13 juni 2019 is er een bedrag van € 10.000,- naar de Betaalrekening overgemaakt.

2.4 Op 13 juni 2019 tussen 12:44 uur en 12:48 uur is er met Betaalpas 1 een bedrag van € 9.950,- opgenomen bij een geldautomaat in [plaats 1].

2.5 Tussen 20 juni 2019 en 21 juni 2019 is de limiet op de Betaalrekening met Betaalpas 2 enkele keren verhoogd naar uiteindelijk € 10.000,-.

2.6 Op 21 juni 2019 zijn er bedragen van € 15.000,- en € 5.000,- (hierna: de Overboekingen) naar de Betaalrekening overgemaakt. De omschrijving bij de Overboekingen luidt in beide gevallen 'fattura 9'.

2.7 Op 21 juni 2019 om 1:16 uur is er met Betaalpas 1 een bedrag van € 2.000,- opgenomen bij een geldautomaat in [plaats 2].

2.8 Op 21 juni 2019 om 1:16 uur heeft de Bank Betaalpas 1 geblokkeerd.

2.9 Op 21 juni 2019 tussen 3:18 uur en 3:26 uur zijn er met Betaalpas 2 bedragen van in totaal € 10.000,- opgenomen bij een geldautomaat in [plaats 1].

2.10 Op 21 juni 2019 zijn er verschillende bedragen van in totaal € 5.449,19 van de Betaalrekening overgeboekt naar betaalrekeningen in Nigeria.

2.11 Op 21 juni 2019 om 13:24 uur heeft de Bank Betaalpas 2 geblokkeerd.

2.12 Op 5 juli 2019 heeft de Bank aan Consument een brief geschreven. Hierin staat voor zover relevant:

"(…)

U heeft een bankrekening bij [naam Bank] met nummer [nummer Betaalrekening]. Op deze rekening is op 21 juni 2019 een bedrag van EUR 20.000,00 bijgeschreven vanaf [rekeningnummer tegenrekening].

Dit bedrag is afkomstig van fraude. Daar is ook aangifte van gedaan. Daarom doen we geen zaken meer met u. (…)

Wat betekent dit voor?
Voor u betekent dit het volgende.

- *We stoppen de overeenkomsten die we met u hebben. (…)*
- *We zullen uw rekeningen onmiddellijk stoppen. (…)*
- *(…)*
- *(…)*
- *We hebben uw gegevens in ons Incidentenregister gezet. In het Incidentenregister staat wat er is gebeurd en wie daarbij betrokken is. Uw gegevens blijven 8 jaar in ons Incidentenregister staan.*
- *We hebben genoeg aanwijzingen om aan te nemen dat u een risico bent voor [naam Bank] en andere financiële instellingen. Daarom zetten we uw naam en geboortedatum in het Intern/Extern Verwijzingsregister. Daar blijven ze maximaal 8 jaar in staan.*

(…)"

2.13 Op 11 juli 2019 heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument in verband met fraude, meer specifiek witwassen en het actief ter beschikking stellen van de Betaalrekening aan fraudeurs (zijn van 'katvanger') geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR), het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR).

2.14 Op 19 juli 2019 heeft de advocaat van Consument (hierna: de Advocaat) aan de Bank een brief geschreven. Hierin staat voor zover relevant:

"(…)

Op 21 juni jl. is op de bankrekening van cliënte [nummer Betaalrekening] een bedrag ontvangen van € 20.000,-. U stelt in uw schrijven dat dit bedrag afkomstig is van fraude. Waar deze stelling op is gebaseerd is tot op heden niet bekend. Er is door uw bank kennelijk aangifte gedaan van fraude, doch is niet bekend of deze aangifte zich ook richt tegen cliënte en of zij als verdachte wordt aangemerkt. Tot op heden is in ieder geval niets bekend over een lopende aangifte of strafzaak tegen cliënte.

(…)

Kortom, gezien al bovenstaande wordt bezwaar gemaakt tegen de beëindiging van de overeenkomst/relatie met de bank, de opname in het Interne Verwijzingsregister en Externe verwijzingsregister. (…)

(…)"

2.15 Op 16 augustus 2019 heeft er tussen Consument en de Bank in een filiaal van de Bank een gesprek plaatsgevonden over hetgeen hiervoor onder 2.2 tot en met 2.10 is weergegeven. Bij dit gesprek was de Advocaat aanwezig.

2.16 Op 26 augustus 2019 heeft de Bank aan de Advocaat een brief gestuurd. Hierin staat voor zover relevant:

"(…)

In deze reactie heeft de bank toegelicht en onderbouwd waarom haar beslissing om de bancaire relatie met cliënte niet te herstellen en haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR te registreren, in overeenstemming is met wet- en regelgeving in dit kader.

(…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert dat haar persoonsgegevens worden verwijderd uit enerzijds het EVR en het Incidentenregister en anderzijds uit het IVR. Daarnaast vordert Consument dat de Bank wordt veroordeeld om de bancaire relatie met Consument te herstellen. Subsidiair vordert zij verkorting van de registratieduur. Ten slotte vordert Consument dat de Bank wordt veroordeeld in de kosten van de onderhavige procedure.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De registraties van de persoonsgegevens van Consument zijn onterecht. Consument heeft hiertoe de volgende argumenten aangevoerd:

- Ten onrechte is de Bank ervan uitgegaan dat de Overboekingen afkomstig waren van fraude.
- Ten onrechte is de Bank ervan uitgegaan dat Consument betrokken is bij de beweerdelijke fraude. De Overboekingen zijn afkomstig van een niet in Nederland wonende kennis van Consument (hierna: de Kennis). De Kennis heeft bij Consument aangegeven in Nederland een truck te willen kopen, maar niet over een bankrekening in Nederland te beschikken om die aankoop te faciliteren. Om die reden heeft de Kennis Consument gevraagd om het geld voor de aankoop van de truck naar de Betaalrekening over te mogen maken. Consument heeft met dit verzoek ingestemd zonder daar vraagtekens bij te plaatsen.

Na ontvangst van de Overboekingen heeft Consument geld opgenomen van de Betaalrekening en heeft zij het geld aan de Kennis verstrekt voor de aankoop van de truck. Dit was een vriendendienst.

- Consument heeft geen strafrechtelijk verleden en is nooit met politie of justitie in aanraking geweest.
- Consument wordt belemmerd door de registraties van haar persoonsgegevens en het beëindigen van de bancaire relatie door de Bank. Consument kan nagenoeg geen bankrekeningen openen en loopt ook tegen problemen op om verzekeringen af te sluiten. Consument is een alleenstaande moeder van twee kinderen en het is belangrijk dat zij zelf kan beschikken over bankrekeningen om de lasten te kunnen voldoen en geldzaken te kunnen regelen. Consument ontvangt haar salaris op de Betaalrekening, maar door het blokkeren hiervan en het beëindigen van de bancaire relatie kan zij niet meer beschikken over haar banksaldo en geen betalingen meer doen aan derden.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie zal eerst beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister. In het bevestigende geval zal de Commissie daarna beoordelen of de Bank gehouden is tot verkorting van de duur van deze registraties. Daarna zal de Commissie beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR en of de duur van die registratie dient te worden verkort. Ten slotte zal de Commissie beoordelen of de Bank verplicht is om de bancaire relatie met Consument te herstellen.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister

4.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name – het EVR en het Incidentenregister voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377).

4.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van Consument (11 juli 2019) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het PIFI, de AVG en de UAVG.

4.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De *strafrechtelijke* aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een *vermoeden van schuld*, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een *zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld* opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710).

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het EVR?

4.5 De Bank heeft zich op het standpunt gesteld dat in voldoende mate vaststaat dat Consument als 'katvanger' heeft gefungeerd en de Betaalrekening ter beschikking heeft gesteld aan fraudeurs. Volgens de Bank heeft Consument zich actief bezig gehouden met het verplaatsen van criminele gelden (witwassen), althans zich schuldig gemaakt aan schuldwitwassen. De Commissie begrijpt dat de Bank van mening is dat Consument hiermee de artikelen 420bis van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) (witwassen) dan wel artikel 420quater Sr (schuldwitwassen) heeft overtreden. Tegenover het standpunt van de Bank heeft Consument aangevoerd dat nergens uit blijkt dat de Overboekingen afkomstig zijn van fraude. De Overboekingen waren volgens Consument bestemd voor de Kennis die hiermee in Nederland een truck wilde kopen, maar niet over een bankrekening in Nederland beschikte om die aankoop te kunnen faciliteren. De Commissie passeert het standpunt van Consument. Daarbij heeft de Commissie in overweging genomen dat de Bank na de hoorzitting een proces-verbaal van aangifte van fraude in Italië ('frode informatica') met het nummer [nummer proces-verbaal] heeft overgelegd.

Dit nummer komt overeen met het nummer dat in de stukken wordt genoemd om het proces-verbaal aan te duiden. Verder staat vast dat de Overboekingen daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en dat een dag voordat de Overboekingen hebben plaatsgevonden, de limiet op de Betaalrekening tot € 10.000,- is verhoogd. Ook staat vast dat bij beide omschrijvingen van de Overboekingen de tekst 'fattura 9' staat. Bovendien staat vast dat in de nacht van 20 op 21 juni 2019 in minder dan tweeënhalf uur met Betaalpas 1 en met Betaalpas 2 bedragen van € 2.000,- en € 10.000,- van de Betaalrekening zijn opgenomen bij geld-automaten in [plaats 2] respectievelijk [plaats 1]. Deze feiten en omstandigheden zijn naar het oordeel van de Commissie van dien aard dat zonder meer sprake is van een *vermoeden* van witwassen en 'schreeuwen om een verklaring.'[1] De verklaring die Consument voor de Overboekingen heeft gegeven, namelijk dat deze bestemd waren voor de aankoop van een truck door de Kennis, heeft Consument op geen enkele manier met stukken onderbouwd en acht de Commissie dan ook hoogst onwaarschijnlijk. Ter zitting heeft Consument verder verklaard dat zij in de nacht van 20 op 21 juni 2019 bij haar vriend in [plaats 2] verbleef en dat zij – kennelijk nadat Betaalpas 1 was geblokkeerd – naar haar eigen woning in [plaats 1] is gereden om Betaalpas 2 op te halen, dat zij vervolgens bij een geldautomaat in [plaats 1] € 10.000,- heeft opgenomen en daarna weer naar [plaats 2] is gereden om dit geldbedrag aan de Kennis te overhandigen. Ter zitting heeft Consument over deze gang van zaken verklaard dat zij een jonge moeder is en wel vaker 's nachts wakker is omdat zij dan haar kind moet voeden en dat zij verder geen vragen heeft gesteld. De Commissie vindt dat een hoogst onwaarschijnlijke verklaring. De verklaring van Consument ter zitting dat zij nu eenmaal goedgelovig en niet nieuwsgierig is en graag mensen helpt en ook om die reden geen vragen heeft gesteld, vindt de Commissie ook hoogst onwaarschijnlijk. Ook de verklaring die Consument heeft gegeven voor de tekst 'fattura 9' bij beide omschrijvingen van de Overboekingen, namelijk dat zij in de veronderstelling was dat zij twee facturen had moeten *betalen*, acht de Commissie hoogst onwaarschijnlijk. De Overboekingen betroffen immers twee ontvangsten en geen betalingen. Verder heeft Consument ter zitting verklaard dat zij de Kennis van school kent, dat zij zijn achternaam niet kent en dat zij na 21 juni 2019 geen contact meer met hem heeft gehad. De Commissie acht het hoogst onwaarschijnlijk dat Consument als 'vriendendienst' een bedrag van € 20.000,- naar de Betaalrekening heeft laten overmaken en dit midden in de nacht – na een autorit van [plaats 2] naar [plaats 1] en vervolgens weer terug – aan de Kennis heeft uitbetaald, terwijl zij de Kennis amper kent. Voor zover deze weergave van de gebeurtenissen juist zou zijn, had deze hele gang van zaken bij Consument op zijn minst vragen moeten oproepen.

[1] De tekst is ontleend aan het *Stappenplan voor een veroordeling voor witwassen zonder aantoonbaar gronddelict* van het Anti Money Laundering Centre (versie juni 2017).

4.6 Al deze feiten en gedragingen in onderlinge samenhang beschouwd, brengen de Commissie tot het oordeel dat de Bank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat alles erop wees dat Consument als 'katvanger' heeft gefungeerd en de Betaalrekening ter beschikking heeft gesteld aan fraudeurs. De Bank heeft mogen concluderen dat Consument zich actief bezig heeft gehouden met het verplaatsen van criminele gelden (witwassen), althans zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de gedragingen van Consument ten tijde van de registraties voldeden aan de hiervoor onder 4.4 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Was de registratie in het EVR proportioneel?

4.7 Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI dient de Bank bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken door bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen (zie Geschillencommissie Kifid 2016-302 onder 4.9). De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank. In dat verband heeft Consument aangevoerd dat zij wordt belemmerd door de registraties van haar persoonsgegevens en het beëindigen van de bancaire relatie door de Bank. Consument kan nagenoeg geen bankrekeningen openen en loopt ook tegen problemen op om verzekeringen af te sluiten. Consument is een alleenstaande moeder van twee kinderen en het is belangrijk dat zij zelf kan beschikken over bankrekeningen om de lasten te kunnen voldoen en geldzaken te kunnen regelen. Consument ontvangt haar salaris op de Betaalrekening, maar door het blokkeren hiervan en het beëindigen van de bancaire relatie kan zij niet meer beschikken over haar banksaldo en geen betalingen meer doen aan derden. Bovendien is Consument nog nooit in aanraking geweest met politie en justitie. Daartegenover heeft de Bank aangevoerd dat Consument geen openheid van zaken heeft gegeven en geen spijt heeft betuigd en dat bij Consument geen bijzondere persoonlijke omstandigheden bestaan die in het kader van een proportionaliteitstoetsing aan de orde zouden moeten komen. Volgens de Bank vormen het feit dat Consument een alleenstaande moeder van twee kinderen is én het feit dat zij nagenoeg geen bankrekeningen kan openen en tegen problemen aanloopt om verzekeringen af te sluiten, niet een dergelijke bijzondere persoonlijke omstandigheid. Bovendien hebben de Bank en de financiële sector als geheel een groot belang om fraude te bestrijden en te voorkomen. De Commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van de Bank dient te prevaleren. Daarbij heeft de Commissie in aanmerking genomen dat de stellingen van Consument dat zij als gevolg van de registraties geen bankrekeningen kan openen en tegen problemen aanloopt om verzekeringen af te sluiten, niet voldoende zijn onderbouwd en ook niet uit de overgelegde stukken kunnen worden afgeleid.

Daardoor is onduidelijk in hoeverre zij daadwerkelijk wordt geraakt. Daar komt nog bij dat de omstandigheid dat Consument gedurende de periode van de registraties moeilijkheden ondervindt met het openen van bankrekeningen niet meebrengt dat de (duur van de) registraties disproportioneel (is) zijn. Gelet op de feiten en omstandigheden van deze zaak weegt het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument zwaarder dan het belang van Consument bij niet registreren van haar persoonsgegevens (zie Geschillencommissie Kifid 2018-617 onder 5.13). Daarbij is de Commissie ook overigens niet gebleken van feiten of omstandigheden die tot een kortere duur van de registratie zouden moeten leiden. Dat betekent dat een registratieduur van acht jaar proportioneel is.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het Incidentenregister?

4.8 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

4.9 Vervolgens is de vraag aan de orde of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het *interne* waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenisseinadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.

4.10 De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van Consument bij fraude.

Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de *gerechtvaardigde belangen* van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van *strafrechtelijke* aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens *ten eigen behoeve* verwerkt *ter bescherming van zijn belangen*, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

4.11 De hiervoor onder 4.4. genoemde maatstaf dat heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een *zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld* opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan, is ook van toepassing op registraties van strafrechtelijke persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit immers niet voort uit de aard van het *register*, maar uit de *strafrechtelijke* aard van de geregistreerde persoonsgegevens (zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2, Geschillencommissie Kifid 2016-061 onder 4.6 en Geschillencommissie Kifid 2019-1076 onder 4.5). Verder moeten de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voldoen aan de beginselen van *proportionaliteit* en *subsidiariteit*.

4.12 Aangezien de Commissie hiervoor al heeft vastgesteld dat de registraties met externe werking in het EVR en het Incidentenregister terecht en proportioneel zijn, zijn ook de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie toegestaan.

Is de Bank verplicht om de bancaire relatie met Consument te herstellen?

4.13 Vervolgens komt de Commissie toe aan de beoordeling van de vraag of de Bank verplicht is om de bancaire relatie met Consument te herstellen. Dienaangaande geldt dat de vastgestelde gedragingen van Consument op zichzelf genomen voldoende aanleiding vormen om de bancaire relatie met Consument op te zeggen. Dat volgt uit artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden. Dat betekent dat er geen aanleiding is om de bancaire relatie met Consument te herstellen.

Conclusie

4.14 De conclusie is dat de Bank niet gehouden is de persoonsgegevens van Consument uit het EVR en het Incidentenregister en uit het IVR en de Gebeurtenissenadministratie te verwijderen. De Bank is evenmin gehouden de duur van de registraties te verkorten.

Ook hoeft de Bank de bancaire relatie met Consument niet te herstellen. Nu Consument in het ongelijk wordt gesteld, is er geen aanleiding de Bank te veroordelen in de proceskosten.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.